Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS DIREKTIV 93/16/EEG

av den 5 april 1993

om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis

(EGT L 165, 7.7.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europaparlamentets och rådets direktiv 97/50/EG av den 6 oktober 1997	L 291	35	24.10.1997
►M2	Kommissionens direktiv 98/21/EG av den 8 april 1998	L 119	15	22.4.1998
►M3	Kommissionens direktiv 98/63/EG av den 3 september 1998	L 253	24	15.9.1998
►M4	Kommissionens direktiv 1999/46/EG av den 21 maj 1999	L 139	25	2.6.1999
►M5	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG av den 14 maj 2001	L 206	1	31.7.2001
►M6	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003
►M7	Rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006	L 363	141	20.12.2006

Ändrad genom:

►A1	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995
►A2	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 93/16/EEG

av den 5 april 1993

om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 49, 57.1, 57.2 första och andra meningen samt 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i samarbete med Europaparlamentet ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 75/362/EEG av den 16 juni 1975 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster ([3]) och direktiv 75/363/EEG av den 16 juni 1975 om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare ([4]) har ändrats ett flertal gånger och i väsentliga delar. För att förtydliga och rationalisera bör därför de nämnda direktiven slås samman. Vid sammanslagningen av dessa direktiv till en enda text är det dessutom lämpligt att även låta rådets direktiv 86/457/EEG av den 15 september 1986 om särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare ([5]) ingå.

Enligt fördraget är all särbehandling som grundar sig på nationalitet när det gäller etablering och tillhandahållande av tjänster förbjuden fr.o.m. övergångsperiodens utgång. Principen om sådan behandling som grundar sig på nationalitet förekommer särskilt vid beviljande av de tillstånd som krävs för att vara verksam som läkare samt vid inregistrering eller medlemskap i yrkesorganisationer eller motsvarande organ.

Det förefaller ändå önskvärt att vissa bestämmelser införs för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster för läkare.

Enligt fördraget får medlemsstaterna inte bevilja någon form av stöd som skulle kunna snedvrida etableringsvillkoren.

I artikel 57.1 i fördraget föreskrivs att direktiv skall utfärdas för ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis. Syftet med detta direktiv är att erkänna utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som innebär rätt att påbörja och utöva verksamhet som läkare, samt motsvarande bevis för specialister.

När det gäller utbildning av specialister bör ett ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis genomföras, om dessabevis utan att utgöra ett villkor för att påbörja och utöva verksamhet som specialist berättigar läkaren att använda en specialisttitel.

([1]) EGT nr C 125, 18.5.1992, s. 170 och EGT nr C 72, 15.3.1993.
([2]) EGT nr C 98, 24.4.1992, s. 6.
([3]) EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 1. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 90/658/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 73).
([4]) EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 14. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 90/658/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 73).
([5]) EGT nr L 267, 19.9.1986, s. 26.

▼B

Förändringar i medlemsstaternas lagstiftning har gjort det nödvändigt att genomföra vissa tekniska ändringar av hänsyn till bl.a. förändringar i benämningarna på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för dessa yrken eller i benämningarna på vissa medicinska specialiteter, samt av hänsyn till att man i vissa medlemsstater har infört nya medicinska specialiteter eller har avskaffat tidigare specialiteter.

Bestämmelser bör antas, när det gäller förvärvade rättigheter, för ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som utfärdats av medlemsstaterna för utbildning som påbörjades före genomförandet av detta direktiv.

Då ett direktiv om ömsesidigt erkännande av examensbevis inte nödvändigtvis innebär likvärdighet när det gäller den utbildning som dessa bevis avser, bör rätten att använda yrkestitlar på grundval av utbildningen endast vara tillåten på språket i läkarens ursprungsland eller senaste hemvistland.

För att underlätta tillämpningen av detta direktiv för de nationella myndigheterna får en medlemsstat föreskriva att den person som uppfyller utbildningsvillkoren enligt detta direktiv, samtidigt med de formella utbildningsbevisen skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet som visar att dessa bevis är de som avses i direktivet.

Detta direktiv påverkar inte bestämmelserna i lagar och andra författningar i medlemsstaterna, som förbjuder bolag eller firmor att utöva verksamhet som läkare eller ålägger dem vissa villkor för att utöva sådan verksamhet.

När det gäller tillhandahållande av tjänster utgör tveklöst det krav på inregistrering eller medlemskap i yrkesorganisationer eller motsvarande organ som är förknippat med utövandet av en stadigvarande verksamhet i den medlemsstat som är värdland ett hinder för den som vill tillfälligt tillhandahålla tjänsten i fråga i det landet. Detta krav bör därför upphävas. Under sådana förhållanden bör emellertid tillsyn garanteras över det yrkesansvar som faller inom dessa yrkesorganisationers eller organs verksamhetsområde. Därför bör det med tillämpning av artikel 62 i fördraget erbjudas en möjlighet att ålägga personen i fråga att till den behöriga myndigheten i värdlandet inkomma med särskilda uppgifter som hänför sig till tillhandahållandet av tjänster.

När det gäller kraven på god vandel och gott anseende bör skillnad göras mellan de krav som ställs för att påbörja verksamhet inom yrket och de krav som ställs för att få utöva yrket.

I syfte att uppnå ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister och för att jämställa samtliga yrkesutövare som är medborgare i medlemsstaterna med varandra, har viss samordning av utbildningsvillkoren för specialister visat sig vara nödvändig. Vissa minimikriterier bör fastställas för rätten att påbörja specialistutbildning, minimitiden för utbildningen, utbildningsformen och den plats där den skall genomföras samt den tillsyn som bör utövas över utbildningen. Dessa kriterier berör endast de specialiteter som är gemensamma för samtliga medlemsstater eller för två eller flera medlemsstater.

Den samordning som avses i detta direktiv utesluter inte samordning vid en senare tidpunkt.

Den tidpunkten har nu kommit då det är i stort sett allmänt erkänt att det finns behov av en särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare så att de bättre kan fullgöra sina uppgifter. Dessa uppgifter, som i hög grad beror på läkarens personliga kännedom om sina patienters miljö, består dels i att ge råd om sjukdomsförebyggande åtgärder och om åtgärder för att skydda patientens hälsa, dels i att ge lämplig behandling.

Detta behov av särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare har huvudsakligen uppstått som ett resultat av utvecklingen inom den medicinska vetenskapen, som lett till att klyftan mellan medicinsk forsk-

▼B

ning och utbildning å ena sidan och verksamhet som allmänpraktiserande läkare å andra sidan har vidgats så att det inte längre är möjligt att på ett tillfredsställande sätt undervisa om viktiga aspekter för den allmänpraktiserande läkaren inom ramen för den traditionella medicinska grundutbildningen i medlemsstaterna.

Förutom de direkta fördelarna för patienterna är det allmänt erkänt att en bättre anpassning av utbildningen till de allmänpraktiserande läkarnas speciella funktion skulle bidra till att förbättra hälso- och sjukvården, särskilt genom att verka för en mer selektiv konsultation av specialister, användning av laboratorier och andra högspecialiserade inrättningar och utrustningar.

En förbättrad utbildning för allmänpraktiserande läkare kommer att höja dessas status.

Även om denna utveckling förefaller vara oundviklig har den inte ägt rum i samma takt i de olika medlemsstaterna. Utan att forcera den pågående utvecklingen är det önskvärt att det sker en etappvis samordning av de olika utvecklingslinjerna för att garantera en lämplig utbildning för alla allmänpraktiserande läkare, som tillgodoser de speciella krav som ställs på dessa.

För att garantera att denna reform införs gradvis är det nödvändigt att det i varje medlemsstat i ett inledningsskede införs en särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare som uppfyller vissa minimikrav både vad gäller kvalitet och kvantitet och som kompletterar dengrundläggande minimiutbildning som läkare skall ha i enlighet med detta direktiv. Det är utan betydelse om denna utbildning för allmänpraktiserande läkare genomförs som del av den nationella medicinska grundutbildningen eller separat. I ett andra skede bör det dessutom fastställas att villkoret för att verka som allmänpraktiserande läkare inom ramen för ett socialförsäkringssystem skall vara att den särskilda utbildningen till allmänpraktiserande läkare är avslutad. Ytterligare förslag i syfte att slutföra reformen skall läggas fram vid en senare tidpunkt.

Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att själva utforma sina nationella socialförsäkringssystem och att bestämma vilken verksamhet som skall bedrivas inom ramen för dessa system.

Den samordning som införs genom detta direktiv av de minimikrav som ställs för utfärdande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för den särskilda utbildningen för allmänpraktiserande läkare ger medlemsstaterna möjlighet att ömsesidigt erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis.

I enlighet med detta direktiv får en medlemsstat som är värdland inte kräva att läkare, som har examensbevis som förvärvats i en annan medlemsstat och erkänts i enlighet med detta direktiv, skall genomgå kompletterande utbildning för att kunna arbeta som läkare inom ramen för värdlandets socialförsäkringssystem, även om det landet kräver sådan utbildning av innehavare av examensbevis för läkare som förvärvats inom dess eget territorium. Denna konsekvens av detta direktiv kan inte när det gäller verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för ett socialförsäkringssystem undanröjas förrän den 1 januari 1995, då samtliga medlemsstater enligt detta direktiv i fortsättningen endast får tillåta läkare som genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare att utöva verksamhet som sådan läkare inom ramen för deras socialförsäkringssystem. Läkare som etablerat sig före denna tidpunkt i enlighet med detta direktiv skall ha rätt att fortsätta att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare enligt värdlandets socialförsäkringssystem, även om de inte har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare.

När det gäller den samordning av utbildningen som avses i detta direktiv, gör flertalet medlemsstater f.n. inte någon skillnad mellan utbildningen av läkare som utövar sin verksamhet som anställda och dem som är självständigt verksamma yrkesutövare. Regler om god vandel eller gott anseende, yrkesansvar eller användningen av titlar för de berörda

▼B

yrkena tillämpas eller får tillämpas beroende på den enskilda medlemsstaten på såväl anställda som självständigt verksamma yrkesutövare. Ett villkor för rätten att utöva verksamhet som läkare är i alla medlemsstater innehav av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för läkare. Denna verksamhet utövas såväl av anställda som självständigt verksamma yrkesutövare eller av samma personer omväxlande som anställd eller som självständigt verksam yrkesutövare under deras yrkeskarriär. För att i möjligaste mån uppmuntra dessa yrkesutövares fria rörlighet inom gemenskapen förefaller det vara nödvändigt att utvidga detta direktiv till att även omfatta anställda läkare.

Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande som fastställs i bilaga 3 del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på verksamhet som bedrivs av självständigt yrkesverksamma eller anställda läkare som är medborgare i någon av medlemsstaterna.

AVDELNING II

ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS FÖR LÄKARE

KAPITEL I

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS FÖR LÄKARE

Artikel 2

Varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 23 ►**M5** och som förtecknas i bilaga A ◄ genom att ge dessa bevis — när det gäller rätten att påbörja och utöva verksamhet som läkare — samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar.

▼M5

———————

▼B

KAPITEL II

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS FÖR SPECIALISTER INOM MEDICIN

Artikel 4

Varje medlemsstat, där det finns bestämmelser i lagar och andra författningar inom detta område, skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister inom medicin som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 24, 25, 26 och 29 och som förtecknas i bilagorna B och C, genom

▼M5

att ge dessa bevis samma innebörd inom sitt territorium som de bevis som medlemsstaten själv utfärdar.

Artikel 5

De utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i artikel 4 skall ha utfärdats av de behöriga myndigheter eller organ som förtecknas i bilaga B och motsvara, med avseende på den specialistutbildning som är i fråga, de benämningar som förtecknas i bilaga C för de medlemsstater där sådan utbildning finns.

▼B

KAPITEL III

▼M5

_____

▼B

Artikel 8

1. Medborgare i medlemsstaterna som vill förvärva utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för specialister som inte nämns i artikel ►M5 4 ◄ eller som inte utfärdas i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, trots att de nämns i artikel ►M5 4 ◄, får av värdlandet åläggas att uppfylla de utbildningsvillkor som fastställts för specialiteten i fråga i dess egna lagar och andra författningar.

2. Värdlandet skall emellertid helt eller delvis ta hänsyn till de utbildningar som avslutats av de medborgare som avses i punkt 1 och som styrkts genom utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis utfärdade av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, förutsatt att villkoren för dessa utbildningar motsvarar dem som i värdlandet krävs för specialistutbildningen i fråga.

▼M5

Värdlandet skall även ta hänsyn till dessa medborgares eventuella yrkeserfarenhet, vidareutbildning och fortbildning i yrket.

3. Sedan de behöriga myndigheterna eller organen i värdlandet på grundval av företedda utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis har bedömt den utbildning som den sökande genomgått med avseende på dess längd och innehåll, och med hänsyn till dennes eventuella yrkeserfarenhet, vidareutbildning och fortbildning i yrket, skall de informera den sökande om den kompletterande utbildning som krävs och vilka områden den skall omfatta.

4. Värdlandets beslut skall meddelas inom fyra månader räknat från den dag då den sökande inkom med en fullständig ansökan.

▼B

KAPITEL IV

NUVARANDE FÖRHÅLLANDEN

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall varje medlemsstat, när det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 23, som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som utfärdats av dessa medlemsstater för utbildning som påbörjades före

— den 1 januari 1986 för Spanien och Portugal,

▼B

— den 1 januari 1981 för Grekland,

— den 20 december 1976 för de övriga medlemsstaterna,

▼A1

— dagen för Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning,

▼A2

— anslutningsdatumet för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien,

▼M7

— anslutningsdatum för Bulgarien och Rumänien.

▼B

Dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis skall åtföljas av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och på föreskrivet sätt utövat verksamheten i fråga i minst tre år i följd under en femårsperiod före dagen för utfärdandet av intyget.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 skall varje medlemsstat, när det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 24 och ►M5 26 ◄, som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister som utfärdats av medlemsstaterna för utbildning som påbörjades före

— den 1 januari 1986 för Spanien och Portugal,

— den 1 januari 1981 för Grekland,

— den 20 december 1976 för de övriga medlemsstaterna,

▼A1

— dagen för Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning,

▼A2

— anslutningsdatumet för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien,

▼M7

— anslutningsdatum för Bulgarien och Rumänien.

▼B

Medlemsstaten får emellertid kräva att dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, som visar att personen i fråga har utövat verksamhet som specialist under en period som motsvarar två gånger skillnaden mellan specialistutbildningens längd i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet och den minimitid för utbildningen som avses i avdelning III, om dessa perioder inte uppfyller de minimikrav för utbildningens längd som fastställts i artikel ►M5 26 ◄.

Om det emellertid före de tidpunkter som anges i det första stycket krävts en minimitid för utbildningen som är kortare än den tid som avses i artikel ►M5 26 ◄ i värdlandet, får den skillnad som omnämns i andra stycket dock endast bestämmas med hänvisning till den minimitid för utbildningen som föreskrivits av det landet.

▼M5

2a. Medlemsstaterna skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister inom medicin som utfärdats i Spanien till läkare som före den 1 januari 1995 genomgått en specialistutbildning som inte uppfyller de formella utbildningskraven i artiklarna 24-27, om dessa bevis åtföljs av ett intyg från behörig spansk myndighet som intygar att personen i fråga har godkänts i det prov för särskild yrkeskompetens som anordnats, enligt de särskilda regleringsåtgärder som anges i kungligt dekret 1497/99, i syfte att kontrollera att den ifrågavarande personens kunskaps- och kompetensnivå motsvarar den för läkare som innehar sådana behörighetsbevis för specialister som för Spaniens del anges i artiklarna 5.3 och 7.2.

▼B

3. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som förvärvats inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium och som inte uppfyller samtliga minimivillkor för utbildningen enligt artikel 23, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

— de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,

— de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som läkare inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i ►M5 bilaga A ◄,

och

— de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget.

4. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister intygar att utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium och som inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artiklarna 24 - ►M5 26 ◄, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

— de intygar utbildning som påbörjats före den 3 april 1992,

och

— de innebär tillstånd att som specialist utöva verksamheten i fråga inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i artikel ►M5 5 ◄.

Medlemsstaterna får emellertid kräva att dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna eller organen som visar att innehavarna av bevis för specialister har utövat verksamheten i fråga under en tid som motsvarar två gånger skillnaden mellan den specialistutbildning som fullgjorts inom tyskt territorium och den minimitid för utbildningen som fastställts i avdelning III, om de inte uppfyller minimikraven för utbildningen när det gäller utbildningens längd som fastställts i artikel ►M5 26 ◄.

5. När det gäller medborgare i medlemsstater vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare eller specialister inte överensstämmer med den kompetens eller de benämningar som anges i ►M5 bilaga A ◄ och i artikel ►M5 5 ◄, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdas av de medlemsstaterna tillsammans med ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen. Av intyget skall framgå att dessa utbildnings-, examens- och behörighetsbevis för läkare eller specialister utfärdats efter avslutad utbildning i enlighet med de bestämmelser i avdelning III som avses i artikel 2, ►M5 4 ◄ och att de av den medlemsstat som utfärdat dem jämställs med den kompetens eller de benämningar som avses i ►M5 bilaga A ◄ eller i artikel ►M5 5 ◄.

6. De medlemsstater som har upphävt bestämmelserna i lagar och andra författningar som hänför sig till utfärdandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i neuropsykiatri, radiologi, thoraxkirurgi, kärlkirurgi, gastroenterologisk kirurgi, biologisk hematologi, medicinsk rehabilitering eller tropikmedicin och som har vidtagit åtgärder med avseende på de egna medborgarnas rättigheter, skall tillerkänna medborgare i medlemsstaterna rätten att dra nytta av samma åtgärder, förutsatt att deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i

▼B

neuropsykiatri, radiologi, thoraxkirurgi, kärlkirurgi, gastroenterologisk kirurgi, biologisk hematologi, medicinsk rehabilitering eller tropikmedicin uppfyller de villkor som anges antingen i punkt 2 i denna artikel eller i artikel 24, 25 och ►M5 26 ◄ och i den mån nämnda utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis beviljats före den tidpunkt då värdlandet upphörde med att utfärda sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialiteten i fråga.

7. De tidpunkter då medlemsstaterna i fråga upphävde bestämmelserna i lagar och andra författningar om de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i punkt 6 anges i bilaga 2.

▼A2

Artikel 9a

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Tjeckoslovakien före den 1 januari 1993, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Tjeckien intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som tjeckiska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Tjeckiens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 20 augusti 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Estland intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som estniska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Estlands territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

3. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 21 augusti 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Lettland intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som lettiska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Lettlands territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

4. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 11 mars 1990, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Litauen intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som litauiska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa med-

▼A2

borgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Litauens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

5. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Tjeckoslovakien före den 1 januari 1993, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Slovakien intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som slovakiska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Slovakiens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

6. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, Jugoslavien före den 25 juni 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare och specialläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Slovenien intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som slovenska behörighetsbevis för läkare och specialläkare, när det gäller tillträde till och utövande av läkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Sloveniens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

▼M7

Artikel 9b

1. Med avvikelse från det här direktivet får Bulgarien tillåta personer som har behörighetsbevis för ”фелдшер” (fältskär) utfärdade i Bulgarien före den 31 december 1999 och som den 1 januari 2000 utövade detta yrke under Bulgariens nationella system för social trygghet att fortsätta att utöva sagda yrke även om delar av deras yrkesverksamhet faller under det här direktivet.

2. Innehavare av det bulgariska behörighetsbeviset för ”фелдшер” (fältskär) enligt punkt 1 är inte berättigade att få sina yrkeskvalifikationer erkända i andra medlemsstater enligt det här direktivet.

▼B

KAPITEL V

ANVÄNDNING AV AKADEMISK TITEL

Artikel 10

1. Med beaktande av artikel 19 skall värdlandet se till att medborgare i medlemsstaterna som uppfyller villkoren i artikel 2, ►M5 4 ◄ och 9 får rätt att använda den erkända akademiska titeln eller en eventuell förkortning av denna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet på språket eller språken i det landet. Värdlandet får kräva att denna titel åtföljs av namnet på och platsen för den institution eller examensnämnd som utfärdat den.

2. Om den akademiska titel som används i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet kan förväxlas med en titel som i värdlandet kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får värdlandet kräva att denne använder den först nämnda titeln i en lämplig form som värdlandet anger.

▼B

KAPITEL VI

BESTÄMMELSER FÖR ATT UNDERLÄTTA DET FAKTISKA UTÖVANDET AV ETABLERINGSÄTTEN OCH FRIHETEN ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER NÄR DET GÄLLER VERKSAMHET SOM LÄKARE

A. **Särbestämmelser om etableringsrätten**

Artikel 11

1. Ett värdland som kräver bevis om god vandel eller bevis om gott anseende av de egna medborgare som vill påbörja verksamhet som läkare skall när det gäller medborgare från andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, som visar att det landets krav på god vandel eller gott anseende för att påbörja verksamheten i fråga är uppfyllda.

2. Om det i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet inte krävs bevis om god vandel eller bevis om gott anseende för att påbörja verksamheten i fråga, får värdlandet kräva att personen i fråga företer utdrag ur kriminalregistret eller eventuellt motsvarande handling utfärdad av en behörig myndighet i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

3. Om värdlandet har ingående kunskap om ett allvarligt sakförhållande som har uppstått utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig i det landet, och som sannolikt kommer att påverka rätten att påbörja verksamheten i fråga inom dess territorium, får värdlandet underrätta ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet om detta.

Ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet skall kontrollera riktigheten av sakförhållandena. Myndigheterna i det landet skall avgöra vilket slags utredningar som skall göras och i vilken omfattning och skall underrätta värdlandet om eventuella åtgärder som de vidtar med avseende på de intyg eller handlingar som de har utfärdat.

4. Medlemsstaterna skall garantera de lämnade upplysningarnas konfidentiella natur.

Artikel 12

1. Om det i värdlandet finns bestämmelser i lagar och andra författningar om krav på god vandel eller gott anseende samt bestämmelser om disciplinpåföljd i händelse av allvarligt fel i yrkesutövningen eller om fällande dom på grund av lagöverträdelser i samband med yrkesutövning som läkare, skall ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet till värdlandet överlämna alla upplysningar som behövs om de åtgärder eller disciplinpåföljder av yrkesmässig eller administrativ karaktär som vidtagits mot personen i fråga, eller om de straffrättsliga påföljder på grund av lagöverträdelser som denne dömts till under yrkesutövningen i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

2. Om värdlandet har ingående kunskap om ett allvarligt sakförhållande som har uppstått utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig i det landet, och som sannolikt kommer att påverka rätten att utöva verksamheten i fråga inom dess territorium, får värdlandet underrätta ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet om detta.

Ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet skall kontrollera riktigheten av sakförhållandena. Myndigheterna i det landet skall avgöra vilket slags utredningar som skall göras och i vilken omfattning och skall underrätta värdlandet om eventuella åtgärder som de vidtar med avseende på de upplysningar som de har överlämnat enligt punkt 1.

▼B

3. Medlemsstaterna skall garantera de lämnade upplysningarnas konfidentiella natur.

Artikel 13

Om värdlandet kräver intyg om den fysiska eller psykiska hälsan av de egna medborgare som vill påbörja eller utöva verksamhet som läkare, skall det landet som tillräckligt bevis godta den handling som krävs i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

Om det i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet inte krävs några handlingar av detta slag för att påbörja eller utöva verksamheten i fråga, skall värdlandet godta ett intyg som utfärdats av en behörig myndighet i det andra landet och som motsvarar de intyg som utfärdas i värdlandet.

Artikel 14

Handlingar som utfärdats i enlighet med artikel 11, 12 och 13 får när de företes inte vara äldre än tre månader räknat från dagen för utfärdandet.

Artikel 15

1. Det förfarande som genomförs enligt artikel 11, 12 och 13 för att personen i fråga skall beviljas tillstånd att utöva verksamhet som läkare skall avslutas snarast möjligt och senast tre månader efter det att samtliga handlingar som rör denna person inlämnats med beaktande av de förseningar som kan uppstå på grund av eventuella överklaganden efter det att detta förfarande genomförts.

2. I de fall som avses i artikel 11.3 och artikel 12.2 skall en begäran om utredning medföra att den tidsfrist som fastställs i punkt 1 förlängs.

Den medlemsstat som rådfrågats skall avge svar inom tre månader.

Efter att ha mottagit svaret eller efter tidsfristens utgång skall värdlandet fortsätta det förfarande som avses i punkt 1.

Artikel 16

Om ett värdland kräver att de egna medborgare som vill påbörja eller utöva verksamhet som läkare avlägger ed eller avger en högtidlig försäkran och om formen för en sådan ed eller försäkran inte kan användas av medborgarna i andra medlemsstater, skall värdlandet se till att en lämplig och likvärdig form av ed eller försäkran erbjuds personen i fråga.

B. **Särbestämmelser om tillhandahållande av tjänster**

Artikel 17

1. Om en medlemsstat av de egna medborgare som vill påbörja eller utöva verksamhet som läkare kräver antingen ett tillstånd eller medlemskap eller inregistrering i yrkesorganisation eller motsvarande organ, skall det landet undanta medlemsstaternas medborgare från detta krav när det gäller att tillhandahålla tjänster.

Personen i fråga skall tillhandahålla tjänster med samma rättigheter och skyldigheter som medborgarna i värdlandet; han skall särskilt vara underkastad de administrativa reglerna för yrkesutövningen som tillämpas i värdlandet.

▼B

För detta ändamål och som komplement till förklaringen i punkt 2 rörande de tjänster som skall tillhandahållas, får medlemsstaterna för att göra det möjligt att tillämpa de föreskrifter om yrkesetiska regler som gäller inom deras territorium kräva antingen en automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en yrkesorganisation eller ett motsvarande organ eller registrering, förutsatt att denna registrering eller detta medlemskap inte på något sätt försenar eller komplicerar tillhandahållandet av tjänster eller medför extrakostnader för den person som tillhandahåller tjänster.

Om ett värdland beslutar om en åtgärd enligt andra stycket eller blir uppmärksam på sakförhållanden som strider mot dessa bestämmelser, skall det landet genast underrätta medlemsstaten där personen i fråga har etablerat sig.

2. Värdlandet får kräva att personen i fråga lämnar ett förhandsmeddelande till de behöriga myndigheterna att han tillhandahåller tjänster, i den mån dessa innebär tillfällig vistelse inom den statens territorium.

I brådskande fall får detta meddelande lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas.

3. Enligt punkt 1 och 2 får värdlandet kräva att personen i fråga företer en eller flera handlingar med följande upplysningar:

— det meddelande som avses i punkt 2,

— ett intyg som visar att personen i fråga på föreskrivet sätt utövar verksamheten i fråga i den medlemsstat där han har etablerat sig,

— ett intyg att personen i fråga innehar ettdera av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som krävs för att tillhandahålla tjänsterna i fråga och som avses i detta direktiv.

4. Den handling eller de handlingar som nämns i punkt 3 får när de företes inte vara äldre än tolv månader räknat från dagen för utfärdandet.

5. Om en medlemsstat, tillfälligt eller varaktigt, helt eller delvis, berövar en av de egna medborgarna eller en medborgare från en annan medlemsstat som etablerat sig inom dess territorium rätten att utöva verksamhet som läkare, skall det landet där så är lämpligt se till att det intyg som avses i punkt 3 andra strecksatsen tillfälligt eller varaktigt återkallas.

Artikel 18

Om inregistrering i socialförsäkringen krävs i ett värdland för att med ett försäkringsorgan göra avräkning för tjänster som tillhandahålls personer som är försäkrade inom ramen för ett socialförsäkringssystem, skall det landet undanta de yrkesutövare i medlemsstaterna som etablerat sig i en annan medlemsstat från detta krav, om tillhandahållandet av tjänster medför resor för personen i fråga.

Denne skall emellertid på förhand eller, i brådskande fall, efteråt lämna upplysningar till detta organ om de tjänster som tillhandahålls.

C. **Bestämmelser som är gemensamma för etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster**

Artikel 19

Om användningen av yrkestiteln för sådan verksamhet som avses i artikel 1 är reglerad i ett värdland, skall medborgare från andra medlemsstater som uppfyller villkoren i artikel 2, 9.1, 9.3 och 9.5 använda den titel i värdlandet, som i det landet motsvarar denna utbildningsnivå, även i dess förkortade form.

▼B

Första stycket skall även tillämpas på användningen av yrkestiteln som specialist för de läkare som uppfyller villkoren i artikel ►M5 4 ◄ samt artikel 9.2, 9.4, 9.5 och 9.6.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för personerna i fråga att erhålla upplysningar om hälso- och socialförsäkringslagstiftningen och, där så är tillämpligt, om de yrkesetiska reglerna för läkare i värdlandet.

För detta ändamål får medlemsstaterna upprätta informationskontor där dessa personer kan få de upplysningar som behövs. Vid etablering får värdländerna kräva att personerna i fråga kontaktar dessa kontor.

2. Medlemsstaterna får upprätta de kontor som avses i punkt 1 vid de behöriga myndigheter och organ, som de måste utse.

3. Medlemsstaterna skall se till att personerna i fråga, där så är lämpligt, i sitt eget och sina patienters intresse förvärvar de språkkunskaper som krävs för att utöva yrket i värdlandet.

Artikel 21

De medlemsstater som kräver att de egna medborgarna avslutar en förberedande praktiktjänstgöring för att kunna förordnas till läkare inom socialförsäkringen får ålägga medborgare från andra medlemsstater samma krav under en tid av fem år med början den 20 juni 1975. Praktiktjänstgöringen får emellertid inte överskrida sex månader.

Artikel 22

Om det finns skälig grund för tvivel får värdlandet kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten och som avses i kapitel I - IV i avdelning II samt intygar att personen i fråga har uppfyllt utbildningsvillkoren i avdelning.

AVDELNING III

SAMORDNING AV BESTÄMMELSERNA I LAGAR OCH ANDRA FÖRFATTNINGAR OM VERKSAMHET SOM LÄKARE

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall av de personer som vill påbörja och utöva läkaryrket kräva att de innehar något av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för läkare som avses i ►M5 bilaga A ◄ och som garanterar att personen i fråga under den samlade utbildningstiden har förvärvat

a) nöjaktiga kunskaper om de vetenskaper som medicinen bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för värdering av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data,

b) nöjaktiga kunskaper om friska och sjuka människors anatomi, funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö,

c) nöjaktiga kunskaper om kliniska ämnen och behandlingar, som ger en sammanhängande bild av de psykiska och fysiska sjukdomarna, medicinen sedd ur förebyggande, diagnostisk och terapeutisk synvinkel samt människans fortplantning,

▼B

d) lämplig klinisk erfarenhet på sjukhus under lämplig handledning.

2. Den samlade medicinska utbildningen skall omfatta minst sex års studier eller 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid ett universitet eller under tillsyn av ett universitet.

3. För att bli antagen till denna utbildning skall den studerande inneha ett examensbevis eller intyg som berättigar honom att antas till den aktuella utbildningen vid ett universitet i en medlemsstat.

4. När det gäller personer som påbörjat sin utbildning före den 1 januari 1972 får den utbildning som avses i punkt 2 omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.

5. Detta direktiv inskränker på intet sätt medlemsstaternas möjligheter att inom sitt eget territorium och enligt sin egen lagstiftning tillåta innehavare av sådana utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som inte erhållits i en medlemsstat att påbörja och utöva verksamhet som läkare.

▼M5

6. Med hjälp av fortbildning skall man i enlighet med de olika medlemsstaternas bestämmelser se till att de som avslutat sin utbildning kan hålla sig ajour med den medicinska utvecklingen.

▼B

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall se till att den utbildning som leder fram till ett utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis för specialister uppfyller minst följande krav:

▼M5

a) Den skall innebära avslutad och godkänd sexårig utbildning inom ramen för den utbildning som avses i artikel 23 under vilken lämpliga kunskaper i allmän medicin skall ha förvärvats.

▼B

b) Den skall omfatta teoretisk och praktisk undervisning.

c) Den skall omfatta studier på heltid under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen i enlighet med punkt 1 i bilaga 1.

d) Den skall ha fullgjorts vid ett universitet eller en högskola, ett undervisningssjukhus eller eventuellt vid en vårdinrättning som av de behöriga myndigheterna eller organen godkänts för detta ändamål.

e) Den skall innebära att läkaren som utbildar sig till specialist personligen tar del i ifrågavarande inrättnings verksamhet och ansvar.

2. Medlemsstaterna skall som villkor för rätten till utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för specialister kräva innehav av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för läkare som avses i artikel 23. Utfärdandet av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för specialister i tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) förutsätter även innehav av ett av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för tandläkare som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG.

Artikel 25

1. Med beaktande av principen om utbildning på heltid, som nämns i artikel 24.1 c, och till dess rådet fattar beslut i enlighet med punkt 3 får medlemsstaterna tillåta specialistutbildning på deltid på de villkor som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna, när utbildning på heltid av välgrundade individuella skäl inte skulle vara genomförbar.

▼B

2. Utbildning på deltid skall ske i enlighet med punkt 2 i bilaga 1 och på en nivå som är kvalitativt likvärdig med utbildning på heltid. Denna utbildningsnivå får inte försämras vare sig på grund av att den sker på deltid eller på grund av att privat arvoderad yrkesverksamhet utövas.

Den samlade utbildningstiden till specialist får inte förkortas i de fall då den är organiserad som en deltidsutbildning.

3. Senast den 25 januari 1989 skall rådet på grundval av en översyn av situationen och efter förslag från kommissionen besluta, huruvida bestämmelserna i punkt 1 och 2 skall bibehållas eller ändras med beaktande av att det även i fortsättningen skall vara möjligt att genomgå utbildning på deltid under vissa omständigheter efter prövning av varje specialitet för sig.

Specialistutbildning på deltid som påbörjades före den 1 januari 1983 får slutföras i enlighet med de bestämmelser som gällde före denna tidpunkt.

▼M5

Artikel 26

De medlemsstater där det finns bestämmelser i lagar och andra författningar inom detta område skall se till att minimilängden på specialistutbildningarna inte understiger den som anges för respektive utbildning i bilaga C. Dessa minimilängder skall ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44a.3.

▼B

Artikel 28

Som en övergångsåtgärd och utan hinder av artikel 24.1 c och artikel 25 får de medlemsstater vars bestämmelser i lagar och andra författningar tillät specialistutbildning på deltid den 20 juni 1975 fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser på läkare som har påbörjat sin specialistutbildning senast den 31 december 1983.

Varje värdland skall ha rätt att av de läkare som fullgjort sin specialistutbildning med stöd av ovanstående punkt, förutom deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, kräva ett intyg, som visar att de under de fem år som föregår tidpunkten för utfärdande av intyget faktiskt har varit verksamma på föreskrivet sätt som specialister på området i fråga i minst tre år i följd.

Artikel 29

Som övergångsåtgärd och utan hinder av artikel 24.2:

a) gäller för Luxemburg och endast med avseende på luxemburgska examensbevis som omfattas av lagen från 1939 om tilldelning av akademiska examina och universitetsexamina, att intyg som specialist endast utfärdas till den som innehar utbildningsbevis som medicine doktor i medicin, kirurgi och obstetrik som utfärdas av Luxemburgs statliga examensnämnd,

b) gäller för Danmark och endast med avseende på de danska examensbevis över avlagd läkarexamen som utfärdas av dansk medicinsk universitetsfakultet i enlighet med inrikesministeriets förordning av den 14 maj 1970, att intyg som specialist endast kan utfärdas till den som innehar ovannämnda bevis.

De examensbevis som avses under a och b får tilldelas läkare som påbörjat sin utbildning före den 20 december 1976.

▼B

AVDELNING IV

SÄRSKILD UTBILDNING FÖR ALLMÄNPRAKTISERANDE LÄKARE

▼M5

Artikel 30

Varje medlemsstat som inom sitt territorium erbjuder en fullständig utbildning enligt vad som avses i artikel 23 skall införa särskild utbildning i allmän medicin som uppfyller minst de krav som fastställs i artikel 31 och 32 på så sätt att de första utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevisen efter genomgången utbildning utfärdas senast den 1 januari 2006.

▼B

Artikel 31

1. Den särskilda utbildning för allmänpraktiserande läkare som avses i artikel 30 måste uppfylla följande minimikrav:

a) den får påbörjas först efter genomgången och godkänd sexårig utbildning i enlighet med artikel 23,

▼M5

b) den skall omfatta minst tre års studier på heltid och genomföras under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen,

▼B

c) den skall snarare ha en praktisk än en teoretisk inriktning. Den praktiska utbildningen skall dels äga rum i minst sex månader på godkänt sjukhus eller godkänd klinik som förfogar över lämplig utrustning och har lämplig inriktning, dels i minst sex månader hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller på godkänd institution inom primärvården. Utbildningen skall ske i samarbete med andra vårdinrättningar eller motsvarande organ med inriktning mot primärvård. Med beaktande av ovannämnda minimiperioder får emellertid den praktiska utbildningen ges under högst sex månader på andra godkända vårdinrättningar eller motsvarande organ med inriktning mot primärvård

d) den skall innebära att läkaren personligen tar del i de arbetsuppgifter och det ansvar som åligger de personer som han arbetar tillsammans med.

▼M5

2. När den utbildningstid som avses i artikel 23 omfattar en praktisk utbildning i en godkänd sjukhusmiljö där det finns sådan utrustning och sådana tjänster som behövs inom allmän medicin, eller vid en godkänd läkarpraktik som avser allmän medicin eller en godkänd vårdinrättning inom vilka läkarna tillhandahåller primärvård, kan denna praktiska utbildning inbegripas i den utbildningsperiod som avses i punkt 1 b, så länge den understiger ett år. Denna möjlighet gäller endast de medlemsstater där den utbildning som särskilt avser allmän medicin är på två år den 1 januari 2001.

Om kommissionen i samband med tillämpningen av denna punkt skulle upptäcka att en medlemsstat har stora svårigheter när det gäller den utbildningsnivå som avses i punkt 1 b, skall kommissionen begära ett yttrande från den kommitté bestående av högre tjänstemän med ansvar för hälso- och sjukvårdsfrågor, som inrättades genom rådets beslut 75/365/EEG ([1]), och informera Europaparlamentet och rådet om detta. Kommissionen skall i förekommande fall förelägga Europaparlamentet och rådet förslag om hur man skulle kunna förbättra samordningen av den utbildningstid som särskilt avser allmän medicin.

([1]) EGT L 167, 30.6.1975, s. 19.

▼B

3. Medlemsstaterna skall som villkor för utfärdande av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis efter den särskilda utbildningen för allmänpraktiserande läkare kräva att läkarna har något av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som avses i ►M5 bilaga A ◄.

Artikel 32

Om det den 22 september 1986 i en medlemsstat förekom utbildning för allmänpraktiserande läkare baserad på erfarenhet som allmänpraktiserande läkare som läkaren förvärvat i sin egen praktik under tillsyn av en godkänd handledare, får den medlemsstaten behålla denna typ av utbildning på försök under förutsättning att

— den överensstämmer med artikel 31.1 a och b samt artikel 31.3,

— den varar under en period som motsvarar två gånger skillnaden mellan den period som fastställts i artikel 31.1 b och summan av de perioder som fastställts i tredje strecksatsen,

— den omfattar en period på godkänt sjukhus eller godkänd klinik som förfogar över lämplig utrustning och har lämplig inriktning och en period hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller på godkänd institution inom primärvården; fr.o.m. den 1 januari 1995 skall var och en av dessa perioder omfatta minst sex månader.

Artikel 33

På grundval av de förvärvade erfarenheterna och med beaktande av utvecklingen inom utbildningen för allmänpraktiserande läkare skall kommissionen senast den 1 januari 1996 för rådet lägga fram en rapport om genomförandet av artikel 31 och 32 samt förslag till lämpliga åtgärder i syfte att uppnå fortsatt harmonisering av utbildningen för allmänpraktiserande läkare.

Rådet skall före den 1 januari 1997 vidta åtgärder med anledning av dessa förslag i enlighet med förfarandet i fördraget.

Artikel 34

1. Utan att det påverkar tillämpningen av principen om utbildning på heltid enligt artikel 31.1 b får medlemsstaterna tillåta särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare även på deltid, om följande särskilda villkor är uppfyllda

— den samlade utbildningstiden får inte förkortas på grund av att den sker på deltid,

— utbildningen på deltid per vecka får inte underskrida ►M5 50 % ◄ av utbildningen på heltid per vecka,

— utbildningen på deltid skall omfatta ett visst antal perioder med utbildning på heltid, både när det gäller den del som genomförs på sjukhus eller klinik ochden del som genomförs hos en godkänd allmänpraktiserande läkare eller på en godkänd institution inom primärvården. Dessa perioder med utbildning på heltid skall vara så många och ha pågått så länge att de utgör en tillräcklig grund för att på ett effektivt sätt kunna vara verksam som allmänpraktiserande läkare.

2. Utbildningen på deltid skall kvalitativt ligga på samma nivå som utbildningen på heltid. Den skall leda fram till ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som avses i artikel 30.

▼B

Artikel 35

1. Oavsett de regler om förvärvade rättigheter som medlemsstaterna antar får de utfärda det utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som avses i artikel 30 till en läkare som inte har genomgått den utbildning som avses i artikel 31 och 32 men som innehar ett utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som utfärdats av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som visar att läkaren genomgått en annan kompletterande utbildning. Medlemsstaterna får emellertid utfärda detta utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis endast om det intygar att kunskaperna kvalitativt ligger på samma nivå som de som förvärvas genom den utbildning som avses i artikel 31 och 32.

2. När medlemsstaterna beslutar om föreskrifter i enlighet med punkt 1 skall de närmare ange i vilken utsträckning den kompletterande utbildning som läkaren redan genomgått och dennes yrkeserfarenhet får ersätta den utbildning som avses i artikel 31 och 32.

Medlemsstaterna får endast utfärda sådant utbildnings-, examens- och annat behörighetsbevis som avses i artikel 30 om läkaren har förvärvat minst sex månaders erfarenhet som allmänpraktiserande läkare hos allmänpraktiserande läkare eller vid en institution inom primärvården som nämns i artikel 31.1 c.

Artikel 36

1. Fr.o.m. den 1 januari 1995 skall varje medlemsstat, om inte annat följer av de bestämmelser om förvärvade rättigheter som antagits, som villkor för rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för dess socialförsäkringssystem kräva innehav av det utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som avses i artikel 30.

Medlemsstaterna får emellertid undanta personer som genomgår särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare från detta villkor.

2. Varje medlemsstat skall fastställa närmare regler för de förvärvade rättigheter som de erkänner. Medlemsstaterna skall emellertid betrakta rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för dess socialförsäkringssystem som förvärvad för de läkare som utan att ha något av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som avses i artikel 30, den 31 december 1994 har denna rätt enligt artikel 1 - 20 och som vid nämnda tidpunkt är etablerade inom det landets territorium med stöd av artikel 2 eller artikel 9.1.

3. Varje medlemsstat får tillämpa punkt 1 före den 1 januari 1995 på det villkoret att varje läkare, som i en annan medlemsstat har genomgått den utbildning som avses i artikel 23, före den 31 december 1994 med stöd av artikel 2 eller artikel 9.1, får etablera sig inom dess territorium och vara verksam inom ramen för dess socialförsäkringssystem.

4. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på begäran utfärda ett intyg som visar att läkare som har förvärvat rättigheter med stöd av punkt 2 har rätt att verka som allmänpraktiserande läkare inom ramen för den statens socialförsäkringssystem utan att ha förvärvat de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som avses i artikel 30.

5. Punkt 1 skall på intet sätt inskränka medlemsstaternas möjligheter att inom sitt eget territorium och i enlighet med den egna lagstiftningen ge tillstånd att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för ett socialförsäkringssystem till läkare, som inte innehar några utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för läkare eller allmänpraktiserande läkare i en medlemsstat men som innehar utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för endera av eller båda dessa utbildningar från ett land som inte är medlemsstat.

▼B

Artikel 37

1. Varje medlemsstat skall inom ramen för dess eget socialförsäkringssystem när det gäller rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i artikel 30 och som utfärdats till medlemsstaternas medborgare av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 31, 32, 34 och 35.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de intyg enligt artikel 36.4, som av övriga medlemsstater utfärdas till medborgare i medlemsstaterna, och skall inom sitt territorium betrakta dem som likvärdiga med de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som det landet själv utfärdar och som tillåter verksamhet som allmänpraktiserande läkare enligt dess socialförsäkringssystem.

Artikel 38

De medborgare i medlemsstaterna som av en medlemsstat tilldelats sådana utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevissom avses i artikel 30 eller artikel 36.4 skall ha rätt att i värdlandet använda den yrkestitel som används i det landet, även i förkortad form.

Artikel 39

1. Med beaktande av artikel 38 skall värdlandet se till att medborgare i medlemsstaterna som omfattas av artikel 37 får rätt att använda den erkända akademiska titeln eller den eventuella förkortningen av denna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet på det landets språk. Värdlandet får kräva att denna titel åtföljs av namnet på och platsen för den institution eller examensnämnd som utfärdat den.

2. Om den akademiska titel som används i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet kan förväxlas med en titel som i värdlandet kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får värdlandet kräva att denne använder den först nämnda titeln i en lämplig form som värdlandet anger.

Artikel 40

På grundval av förvärvade erfarenheter och med beaktande av utvecklingen inom utbildningen för allmänpraktiserande läkare skall kommissionen senast den 1 januari 1997 för rådet lägga fram en rapport om genomförandet av denna avdelning och eventuellt lämpliga förslag på fullgod utbildning för alla allmänpraktiserande läkare för att tillgodose de speciella krav som utövandet av detta yrke innebär. Rådet skall vidta åtgärder med anledning av dessa förslag i enlighet med de förfaringssätt som fastställts i fördraget.

Artikel 41

Så snart en medlemsstat har underrättat kommissionen om tidpunkten då de åtgärder som det landet vidtagit i enlighet med artikel 30 har satts i kraft, skall kommissionen offentliggöra ett meddelande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning med uppgift om de benämningar på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som den medlemsstaten antagit och eventuellt yrkestiteln i fråga.

▼B

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42

Medlemsstaterna skall utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda eller ta emot utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis samt de handlingar och upplysningar som avses i detta direktiv och skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

▼M5

Artikel 42a

Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar avseende utfärdande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall offentliggöra ett lämpligt meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, med uppgift om de benämningar som har antagits av medlemsstaterna för dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis och, i förekommande fall, motsvarande yrkestitel.

Artikel 42b

Varje medlemsstat skall för de av medlemsstaternas medborgare, vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv inte motsvarar de benämningar som förtecknas för den medlemsstaten i detta direktiv, erkänna som tillräckligt bevis sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats av medlemsstaterna och som åtföljs av ett intyg utfärdat av deras behöriga myndigheter eller organ. Detta intyg skall ange att de berörda utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevisen har utfärdats efter det att en utbildning som motsvarar bestämmelserna i detta direktiv har slutförts och att den medlemsstat som har utfärdat dem behandlar dem som likvärdiga med de bevis vars benämningar förtecknas i detta direktiv.

Artikel 42c

Medlemsstaterna skall granska sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv som den sökande har erhållit utanför Europeiska unionen, när dessa utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis har erkänts i en medlemsstat, samt sådan utbildning och/eller yrkeserfarenhet som den sökande har skaffat i en medlemsstat. Medlemsstatens beslut skall meddelas inom tre månader räknat från den dag då den sökande inkom med en fullständig ansökan.

Artikel 42d

Medlemsstaternas beslut i fråga om ansökningar om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv skall vara utförligt motiverade i de fall som en ansökan avslås.

En sökande skall ha rätt att överklaga till domstol i enlighet med den nationella lagstiftningen. En sökande skall även kunna överklaga om inget beslut meddelas inom den föreskrivna tiden.

▼B

Artikel 43

Om det vid genomförandet av detta direktiv skulle uppstå allvarligare svårigheter för en medlemsstat inom vissa områden, skall kommissionen i samverkan med det landet undersöka dessa svårigheter och begära yttrande från den kommitté bestående av högre tjänstemän inom hälsoväsendet som upprättats enligt beslut 75/365/EEG ([1]).

I mån av behov skall kommissionen föreslå rådet lämpliga åtgärder.

Artikel 44

Direktiven i bilaga 3 del A skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande som fastställs i bilaga 3 del B.

▼M1

Artikel 44a

1. När förfarandena i denna artikel skall tillämpas skall kommissionen biträdas av Kommittén bestående av högre tjänstemän med ansvar för hälso- och sjukvårdsfrågor, inrättad genom beslut 75/365/EEG ([2]).

▼M5

_____

▼M6

3. Artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG ([3]) skall tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 45

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 19.
([2]) EGT L 167, 30.6.1975, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 80/157/EEG (EGT L 33, 11.2.1980, s. 15).
([3]) Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B

BILAGA I

Karakteristiska egenskaper för den specialistutbildning på heltid och deltid som avses i artikel 24.1 c och 25

1. *Specialistutbildning på heltid*

   Denna utbildning skall äga rum i vissa bestämda befattningar som godkänts av den behöriga myndigheten.

   Utbildningen skall innebära att läkaren deltar i all medicinsk verksamhet på den avdelning där den äger rum, inklusive jourtjänstgöring, så att läkaren under specialistutbildningen ägnar all sin yrkesverksamhet åt denna praktiska och teoretiska utbildning under hela arbetsveckan och under hela året enligt de bestämmelser som fastställts av de behöriga myndigheterna. I enlighet därmed skall skälig ersättning utgå för dessa befattningar.

   Utbildningen får avbrytas av vissa skäl, t.ex. militärtjänstgöring, förflyttningar, havandeskap eller sjukdom. Den samlade utbildningstiden får inte reduceras på grund av sådana avbrott.

2. *Specialistutbildning på deltid*

   Villkoren är desamma som för utbildningen på heltid med den enda skillnaden att den medicinska verksamheten får begränsas till minst hälften av den tid som fastställts i punkt 1 andra stycket.

   De behöriga myndigheterna skall se till att den samlade specialistutbildningen på deltid motsvarar utbildningen på heltid såväl när det gäller längden som kvaliteten.

   Skälig ersättning skall följaktligen utgå för denna utbildning på deltid.

▼B

BILAGA II

Tidpunkter då vissa medlemsstater upphävt bestämmelserna i lagar och andra författningar om utfärdande av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i artikel 9.7

BELGIEN		
Thoraxkirurgi:	1 januari 1983	
Kärlkirurgi:	1 januari 1983	
Neuropsykiatri:	1 augusti 1987,	utom för personer som påbörjat utbildning före den tidpunkten
Gastroenterologisk kirurgi:	1 januari 1983	
DANMARK		
Biologisk hematologi:	1 januari 1983,	utom för personer som påbörjat utbildning före den tidpunkten och som har avslutat den senast före utgången av 1988
Medicinsk rehabilitering:	1 januari 1983,	utom för personer som påbörjat utbildning före den tidpunkten och som har avslutat den senast före utgången av 1988
Tropikmedicin:	1 augusti 1987,	utom för personer som påbörjat utbildning före den tidpunkten
FRANKRIKE		
Radiologi:	3 december 1971	
Neuropsykiatri:	31 december 1971	
LUXEMBURG		
Radiologi		Utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis utfärdas inte längre när det gäller utbildning som påbörjades efter den 5 mars 1982
Neuropsykiatri:		Utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis utfärdas inte längre när det gäller utbildning som påbörjades efter den 5 mars 1982
NEDERLÄNDERNA		
Radiologi	8 juli 1984	
Neuropsykiatri:	9 juli 1984	

▼B

BILAGA III

Del A

Upphävda direktiv

(som avses i artikel 44)

1. Direktiv 75/362/EEG
2. Direktiv 75/363/EEG

och deras efterföljande ändringar:

— direktiv 81/1057/EEG: endast de hänvisningar som görs i artikel 1 till bestämmelserna i de upphävda direktiven 75/362/EEG och 75/363/EEG

— direktiv 82/76/EEG

— direktiv 89/594/EEG: endast artikel 1 - 9

— direktiv 90/658/EEG: endast artikel 1.1 och 1.2 samt artikel 2

3. Direktiv 86/457/EEG

Del B

Tidsfrister för genomförande i nationell lagstiftning

(enligt artikel 44)

Direktiv	*Sista dag för genomförande*
75/362/EEG (EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 1)	20 december 1976 (*)
81/1057/EEG (EGT nr L 385, 31.12.1981, s. 25)	30 juni 1982
75/363/EEG (EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 14)	20 december 1976 (**)
82/76/EEG (EGT nr L 43, 15.2.1982, s. 21)	31 december 1982
89/594/EEG (EGT nr L 341, 23.11.1989, s. 19)	8 maj 1991
90/658/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 73)	1 juli 1991
86/457/EEG (EGT nr L 267, 19.9.1986, s. 26)	1 januari 1985

(*) 1 januari 1981 för Grekland, 1 januari 1986 för Spanien och Portugal.

(**) 1 januari 1981 för Grekland, 1 januari 1986 för Spanien och Portugal. För tidigare Tyska Demokratiska Republiken skall Tyskland vidta nödvändiga åtgärder för genomförandet av artikel 2 - 5 i direktiv 75/363/EEG (artikel 24 - ►M5 26 ◄ i det här direktivet) senast den 3 april 1992 (direktiv 90/658/EEG, artikel 2).

▼B

BILAGA IV

Avstämningstabell

Detta direktiv	Direktiv 75/362/EEG	Direktiv 75/363/EEG	Direktiv 86/457/EEG	Direktiv 81/1057/EEG	Direktiv 89/594/EEG	Direktiv 82/76/EEG
Artikel 1	Artikel 1 och 24					
Artikel 2	Artikel 2					
►M5 bilaga A ◄	Artikel 3					
Artikel 4	Artikel 4					
Artikel 5	Artikel 5					
►M5 artikel 4 ◄	Artikel 6					
►M5 artikel 5 ◄	Artikel 7					
Artikel 8	Artikel 8					
Artikel 9.1	Artikel 9.1			Artikel 1		
Artikel 9.2	Artikel 9.2			Artikel 1		
Artikel 9.3	Artikel 9a.1					
Artikel 9.4	Artikel 9a.2					
Artikel 9.5	Artikel 9.3					
Artikel 9.6					Artikel 9.1	
Artikel 9.7					Artikel 9.2	
Artikel 10	Artikel 10					
Artikel 11	Artikel 11					
Artikel 12	Artikel 12					
Artikel 13	Artikel 13					
Artikel 14	Artikel 14					
Artikel 15	Artikel 15					
Artikel 16	Artikel 15a					
Artikel 17	Artikel 16					

▼B

Detta direktiv	Direktiv 75/362/EEG	Direktiv 75/363/EEG	Direktiv 86/457/EEG	Direktiv 81/1057/EEG	Direktiv 89/594/EEG	Direktiv 82/76/EEG
Artikel 18	Artikel 17					
Artikel 19	Artikel 18					
Artikel 20	Artikel 20					
Artikel 21	Artikel 21					
Artikel 22	Artikel 22					
Artikel 23		Artikel 1				
Artikel 24		Artikel 2				
Artikel 25.1		Artikel 3.1				
Artikel 25.2		Artikel 3.2				
Artikel 25.3 första stycket		Artikel 3.3 första stycket				
Artikel 25.3 andra stycket						Artikel 14
Artikel 26		Artikel 4				
►M5 artikel 26 ◄		Artikel 5				
Artikel 28		Artikel 7				
Artikel 29		Artikel 8				
Artikel 30			Artikel 1			
Artikel 31			Artikel 2.1, 2.2 och 2.3			
Artikel 32			Artikel 3			
Artikel 33			Artikel 4			
Artikel 34			Artikel 5			
Artikel 35			Artikel 6			
Artikel 36			Artikel 7			
Artikel 37			Artikel 8			
Artikel 38			Artikel 9			
Artikel 39			Artikel 10			

▼B

Detta direktiv	Direktiv 75/362/EEG	Direktiv 75/363/EEG	Direktiv 86/457/EEG	Direktiv 81/1057/EEG	Direktiv 89/594/EEG	Direktiv 82/76/EEG
Artikel 40			Artikel 11			
Artikel 41			Artikel 12.2			
Artikel 42	Artikel 23		Artikel 2.4			
Artikel 43	Artikel 26	Artikel 10				
Artikel 44						
Artikel 45	Artikel 27					
Bilaga I	Bilaga					
Bilaga II					Bilaga	

▼M5

BILAGA A

Förteckning över benämningar på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Belgique/België/Belgien	— Diploma van arts — Diplôme de docteur en médecine	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
▼M7			
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по Медицина и професионална квалификация Магистър-лекар	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)	
▼A2			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce
▼M5			
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	1. Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og 2. Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	1. Zeugnis über die Ärztliche Prüfung 2. Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	1. Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum 2. —

▼M5

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
▼A2 Eesti	Diplom arstiteaduses õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	
▼M5 Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	1) Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου 2) Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου	
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités	
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia
▼A2 Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού,	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	”ārsta diploms”	Universitātes tipa augstskola	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją
▼M5 Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage
▼A2 Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, abbrev.: dr. med. univ.)	Egyetem	

▼A2

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Malta	”Lawrja ta' Tabib tal-Mediċina u l-Kirurġija”.	Universita'ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku
▼M5 Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde	
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer	
▼A2 Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem ”lekarza”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy
▼M5 Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde
▼M7 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități	
▼A2 Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza	

▼A2

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor medicíny” (”MUDr.”)	Vysoká škola	
▼M5 Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / medicine licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / examensbevis om tillläggsutbildning för läkare inom primärvården
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience

▼M5

BILAGA B

Förteckning över benämningar på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare med specialistutbildning

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Belgique/België/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/ Ministre de la Santé publique	
▼M7			
България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	
▼A2			
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	
▼M5			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	
▼A2			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	
▼M5			
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. 3. 4. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins	

▼M5

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	
Italia	Diploma di medico specialista	Università	
▼A2 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	”Sertifikāts” – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M5 Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	
▼A2 Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M5 Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	1. Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 2. Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 3. Huisarts en Verpleeghuisarts Registratie Commissie (HVRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	

▼M5

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	
▼A2 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	
▼M5 Portugal	1. Grau de assistente e/ou 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	
▼M7 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	
▼A2 Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	
▼M5 Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto / specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	

▼M7

BILAGA C

Förteckning över benämningar på specialistutbildningar

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	ANESTESI	
	Utbildningens minimilängd: 3 år	
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	
България	Анестезиология и интензивно лечение	
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	
Danmark	Anæstesiologi	
Deutschland	Anästhesiologie	
Eesti	Anestesioloogia	
Ελλάς	Αναισθησιολογία	
España	Anestesiología y Reanimación	
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	
Ireland	Anaesthesia	
Italia	Anestesia e rianimazione	
Κύπρος	Αναισθησιολογία	
Latvija	Anesteziolo̧ģija un reanimatolo̧ģija	
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	
Nederland	Anesthesiologie	
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	
Portugal	Anestesiologia	
România	Anestezie şi terapie intensivă	
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	
Sverige	Anestesi och intensivvård	
United Kingdom	Anaesthetics	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	KIRURGI	
	Utbildningens minimilängd: 5 år	
Belgique/België/Belgien	Chirurgie/Heelkunde	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
България	Хирургия	
Česká republika	Chirurgie	
Danmark	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme	
Deutschland	(Allgemeine) Chirurgie	
Eesti	Üldkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική	
España	Cirugía general y del aparato digestivo	
France	Chirurgie générale	
Ireland	General surgery	
Italia	Chirurgia generale	
Κύπρος	Γενική Χειρουργική	
Latvija	Ķirurģija	
Lietuva	Chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie générale	
Magyarország	Sebészet	
Malta	Kirurġija Ġenerali	
Nederland	Heelkunde	
Österreich	Chirurgie	
Polska	Chirurgia ogólna	
Portugal	Cirurgia geral	
România	Chirurgie generală	
Slovenija	Splošna kirurgija	
Slovensko	Chirurgia	
Suomi/Finland	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi	
Sverige	Kirurgi	
United Kingdom	General surgery	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

NEUROKIRURGI

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	
България	Неврохирургия	
Česká republika	Neurochirurgie	
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	
Deutschland	Neurochirurgie	
Eesti	Neurokirurgia	
Ελλάς	Νευροχειρουργική	
España	Neurocirugía	
France	Neurochirurgie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Ireland	Neurosurgery	
Italia	Neurochirurgia	
Κύπρος	Νευροχειρουργική	
Latvija	Neiroķirurģija	
Lietuva	Neurochirurgija	
Luxembourg	Neurochirurgie	
Magyarország	Idegsebészet	
Malta	Newrokirurġija	
Nederland	Neurochirurgie	
Österreich	Neurochirurgie	
Polska	Neurochirurgia	
Portugal	Neurocirurgia	
România	Neurochirurgie	
Slovenija	Nevrokirurgija	
Slovensko	Neurochirurgia	
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	
Sverige	Neurokirurgi	
United Kingdom	Neurosurgery	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	OBSTETRIK OCH GYNEKOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde	
България	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина	
Česká republika	Gynekologie a porodnictví	
Danmark	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	
Deutschland	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Eesti	Sünnitusabi ja günekoloogia	
Ελλάς	Μαιευτική-Γυναικολογία	
España	Obstetricia y ginecología	
France	Gynécologie — obstétrique	
Ireland	Obstetrics and gynaecology	
Italia	Ginecologia e ostetricia	
Κύπρος	Μαιευτική — Γυναικολογία	
Latvija	Ginekoloģija un dzemdniecība	
Lietuva	Akušerija ginekologija	
Luxembourg	Gynécologie — obstétrique	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Magyarország	Szülészet-nőgyógyászat	
Malta	Ostetriċja u Ġinekoloġija	
Nederland	Verloskunde en gynaecologie	
Österreich	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Polska	Położnictwo i ginekologia	
Portugal	Ginecologia e obstetricia	
România	Obstetrică-ginecologie	
Slovenija	Ginekologija in porodništvo	
Slovensko	Gynekológia a pôrodníctvo	
Suomi/Finland	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar	
Sverige	Obstetrik och gynekologi	
United Kingdom	Obstetrics and gynaecology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

INTERNMEDICIN

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	
България	Вътрешни болести	
Česká republika	Vnitřní lékařství	
Danmark	Intern medicin	
Deutschland	Innere Medizin	
Eesti	Sisehaigused	
Ελλάς	Παθολογία	
España	Medicina interna	
France	Médecine interne	
Ireland	General medicine	
Italia	Medicina interna	
Κύπρος	Παθολογία	
Latvija	Internā medicīna	
Lietuva	Vidaus ligos	
Luxembourg	Médecine interne	
Magyarország	Belgyógyászat	
Malta	Mediċina Interna	
Nederland	Interne geneeskunde	
Österreich	Innere Medizin	
Polska	Choroby wewnętrzne	
Portugal	Medicina interna	
România	Medicină internă	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Slovenija	Interna medicina	
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	
Sverige	Internmedicin	
United Kingdom	General (internal) medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

ÖGONSJUKDOMAR (OFTALMOLOGI)

Utbildningens minimilängd: 3 år

Belgique/België/Belgien	Ophtalmologie/Oftalmologie	
България	Очни болести	
Česká republika	Oftalmologie	
Danmark	Oftalmologi eller øjensygdomme	
Deutschland	Augenheilkunde	
Eesti	Oftalmoloogia	
Ελλάς	Οφθαλμολογία	
España	Oftalmología	
France	Ophtalmologie	
Ireland	Opthalmic surgery	
Italia	Oftalmologia	
Κύπρος	Οφθαλμολογία	
Latvija	Oftalmoloģija	
Lietuva	Oftalmologija	
Luxembourg	Ophtalmologie	
Magyarország	Szemészet	
Malta	Oftalmoloġija	
Nederland	Oogheelkunde	
Österreich	Augenheilkunde und Optometrie	
Polska	Okulistyka	
Portugal	Oftalmologia	
România	Oftalmologie	
Slovenija	Oftalmologija	
Slovensko	Oftalmológia	
Suomi/Finland	Silmätaudit/Ögonsjukdomar	
Sverige	Ögonsjukdomar (oftalmologi)	
United Kingdom	Ophthalmology	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
ÖRON-, NÄS- OCH HALSSJUKDOMAR (OTO-RHINO-LARYNGOLOGI)		
Utbildningens minimilängd: 3 år		
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	
България	Ушно-носно-гърлени болести	
Česká republika	Otorinolaryngologie	
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	
Eesti	Otorinolarüngoloogia	
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	
España	Otorrinolaringología	
France	Oto-rhino-laryngologie	
Ireland	Otolaryngology	
Italia	Otorinolaringoiatria	
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	
Latvija	Otolaringoloģija	
Lietuva	Otorinolaringologija	
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	
Malta	Otorinolaringoloġija	
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	
Polska	Otorynolaryngologia	
Portugal	Otorrinolaringologia	
România	Otorinolaringologie	
Slovenija	Otorinolaringologija	
Slovensko	Otorinolaryngológia	
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	
United Kingdom	Otolaryngology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
BARN- OCH UNGDOMSMEDICIN		
Utbildningens minimilängd: 4 år		
Belgique/België/Belgien	Pédiatrie/Pediatrie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
България	Детски болести	
Česká republika	Dětské lékařství	
Danmark	Pædiatri eller sygdomme hos børn	
Deutschland	Kinder und Jugendmedizin	
Eesti	Pediaatria	
Ελλάς	Παιδιατρική	
España	Pediatría y sus áreas específicas	
France	Pédiatrie	
Ireland	Paediatrics	
Italia	Pédiatria	
Κύπρος	Παιδιατρική	
Latvija	Pediatrija	
Lietuva	Vaikų ligos	
Luxembourg	Pédiatrie	
Magyarország	Csecsemő- és gyermekgyógyászat	
Malta	Pedjatrija	
Nederland	Kindergeneeskunde	
Österreich	Kinder — und Jugendheilkunde	
Polska	Pediatria	
Portugal	Pediatria	
România	Pediatrie	
Slovenija	Pediatrija	
Slovensko	Pediatria	
Suomi/Finland	Lastentaudit/Barnsjukdomar	
Sverige	Barn- och ungdomsmedicin	
United Kingdom	Paediatrics	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

LUNGSJUKDOMAR (PNEUMOLOGI)

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Pneumologie	
България	Пневмология и фтизиатрия	
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	
Danmark	Medicinske lungesygdomme	
Deutschland	Pneumologie	
Eesti	Pulmonoloogia	
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	
España	Neumología	
France	Pneumologie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Ireland	Respiratory medicine	
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	
Lietuva	Pulmonologija	
Luxembourg	Pneumologie	
Magyarország	Tüdőgyógyászat	
Malta	Mediċina Respiratorja	
Nederland	Longziekten en tuberculose	
Österreich	Lungenkrankheiten	
Polska	Choroby płuc	
Portugal	Pneumologia	
România	Pneumologie	
Slovenija	Pnevmologija	
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	
United Kingdom	Respiratory medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

UROLOGI

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Urologie	
България	Урология	
Česká republika	Urologie	
Danmark	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Urologie	
Eesti	Uroloogia	
Ελλάς	Ουρολογία	
España	Urología	
France	Urologie	
Ireland	Urology	
Italia	Urologia	
Κύπρος	Ουρολογία	
Latvija	Uroloģija	
Lietuva	Urologija	
Luxembourg	Urologie	
Magyarország	Urológia	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Malta	Urologġija	
Nederland	Urologie	
Österreich	Urologie	
Polska	Urologia	
Portugal	Urologia	
România	Urologie	
Slovenija	Urologija	
Slovensko	Urológia	
Suomi/Finland	Urologia/Urologi	
Sverige	Urologi	
United Kingdom	Urology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	ORTOPEDI	
	Utbildningens minimilängd: 5 år	
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	
България	Ортопедия и травматология	
Česká republika	Ortopedie	
Danmark	Ortopædisk kirurgi	
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	
Eesti	Ortopeedia	
Ελλάς	Ορθοπεδική	
España	Cirugía ortopédica y traumatología	
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	
Italia	Ortopedia e traumatologia	
Κύπρος	Ορθοπεδική	
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	
Lietuva	Ortopedija traumatologija	
Luxembourg	Orthopédie	
Magyarország	Ortopédia	
Malta	Kirurġija Ortopedika	
Nederland	Orthopedie	
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	
Portugal	Ortopedia	
România	Ortopedie şi traumatologie	
Slovenija	Ortopedska kirurgija	
Slovensko	Ortopédia	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	
Sverige	Ortopedi	
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

KLINISK PATOLOGI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie	
България	Обща и клинична патология	
Česká republika	Patologická anatomie	
Danmark	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser	
Deutschland	Pathologie	
Eesti	Patoloogia	
Ελλάς	Παθολογική Ανατομική	
España	Anatomía patológica	
France	Anatomie et cytologie pathologiques	
Ireland	Histopathology	
Italia	Anatomia patologica	
Κύπρος	Παθολογοανατομία — Ιστολογία	
Latvija	Patoloģija	
Lietuva	Patologija	
Luxembourg	Anatomie pathologique	
Magyarország	Patológia	
Malta	Istopatoloġija	
Nederland	Pathologie	
Österreich	Pathologie	
Polska	Patomorfologia	
Portugal	Anatomia patologica	
România	Anatomie patologică	
Slovenija	Anatomska patologija in citopatologija	
Slovensko	Patologická anatómia	
Suomi/Finland	Patologia/Patologi	
Sverige	Klinisk patologi	
United Kingdom	Histopathology	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	NEUROLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Neurologie	
България	Нервни болести	
Česká republika	Neurologie	
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	
Deutschland	Neurologie	
Eesti	Neuroloogia	
Ελλάς	Νευρολογία	
España	Neurología	
France	Neurologie	
Ireland	Neurology	
Italia	Neurologia	
Κύπρος	Νευρολογία	
Latvija	Neiroloģija	
Lietuva	Neurologija	
Luxembourg	Neurologie	
Magyarország	Neurológia	
Malta	Newroloġija	
Nederland	Neurologie	
Österreich	Neurologie	
Polska	Neurologia	
Portugal	Neurologia	
România	Neurologie	
Slovenija	Nevrologija	
Slovensko	Neurológia	
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	
Sverige	Neurologi	
United Kingdom	Neurology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	PSYKIATRI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Psychiatrie	
България	Психиатрия	
Česká republika	Psychiatrie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Danmark	Psykiatri	
Deutschland	Psychiatrie und Psychotherapie	
Eesti	Psühhiaatria	
Ελλάς	Ψυχιατρική	
España	Psiquiatría	
France	Psychiatrie	
Ireland	Psychiatry	
Italia	Psichiatria	
Κύπρος	Ψυχιατρική	
Latvija	Psihiatrija	
Lietuva	Psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie	
Magyarország	Pszichiátria	
Malta	Psikjatrija	
Nederland	Psychiatrie	
Österreich	Psychiatrie	
Polska	Psychiatria	
Portugal	Psiquiatria	
România	Psihiatrie	
Slovenija	Psihiatrija	
Slovensko	Psychiatria	
Suomi/Finland	Psykiatria/Psykiatri	
Sverige	Psykiatri	
United Kingdom	General psychiatry	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	MEDICINSK RADIOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	
България	Образна диагностика	
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	
Eesti	Radioloogia	
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	
España	Radiodiagnóstico	
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	
Ireland	Diagnostic radiology	
Italia	Radiodiagnostica	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Κύπρος	Ακτινολογία	
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	
Lietuva	Radiologija	
Luxembourg	Radiodiagnostic	
Magyarország	Radiológia	
Malta	Radjoloġija	
Nederland	Radiologie	
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	
Portugal	Radiodiagnóstico	
România	Radiologie-imagistică medicală	
Slovenija	Radiologija	
Slovensko	Rádiológia	
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	
Sverige	Medicinsk radiologi	
United Kingdom	Clinical radiology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	ALLMÄN ONKOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie	
България	Лъчелечение	
Česká republika	Radiační onkologie	
Danmark	Onkologi	
Deutschland	Strahlentherapie	
Eesti	Onkoloogia	
Ελλάς	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
España	Oncología radioterápica	
France	Oncologie radiothérapique	
Ireland	Radiation oncology	
Italia	Radioterapia	
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική	
Latvija	Terapeitiskā radioloģija	
Lietuva	Onkologija radioterapija	
Luxembourg	Radiothérapie	
Magyarország	Sugárterápia	
Malta	Onkoloġija u Radjoterapija	
Nederland	Radiotherapie	
Österreich	Strahlentherapie — Radioonkologie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Polska	Radioterapia onkologiczna	
Portugal	Radioterapia	
România	Radioterapie	
Slovenija	Radioterapija in onkologija	
Slovensko	Radiačná onkológia	
Suomi/Finland	Syöpätaudit/Cancersjukdomar	
Sverige	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)	
United Kingdom	Clinical oncology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	KLINISK BIOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien	Biologie clinique/Klinische biologie	
България	Клинична лаборатория	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti	Laborimeditsiin	
Ελλάς		
España	Análisis clínicos	
France	Biologie médicale	
Ireland		
Italia	Patologia clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Laboratorinė medicina	
Luxembourg	Biologie clinique	
Magyarország	Orvosi laboratóriumi diagnosztika	
Malta		
Nederland		
Österreich	Medizinische Biologie	
Polska	Diagnostyka laboratoryjna	
Portugal	Patologia clínica	
România	Medicină de laborator	
Slovenija		
Slovensko	Laboratórna medicína	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
BIOLOGISK HEMATOLOGI		
Utbildningens minimilängd: 4 år		
Belgique/België/Belgien		
България	Клинична хематология	
Česká republika		
Danmark	Klinisk blodtypeserologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Hématologie	
Ireland		
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Hématologie biologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Hematologia clínica	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
MIKROBIOLOGI — BAKTERIOLOGI		
Utbildningens minimilängd: 4 år		
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Danmark	Klinisk mikrobiologi	
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	
France		
Ireland	Microbiology	
Italia	Microbiologia e virologia	
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	
Nederland	Medische microbiologie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	
Slovensko	Klinická mikrobiológia	
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

KLINISK BIOKEMI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien		
България	Биохимия	
Česká republika	Klinická biochemie	
Danmark	Klinisk biokemi	
Deutschland	Laboratoriumsmedizin	
Eesti		
Ελλάς		
España	Bioquímica clínica	
France		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Ireland	Chemical pathology	
Italia	Biochimica clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chimie biologique	
Magyarország		
Malta	Patoloġija Kimika	
Nederland	Klinische chemie	
Österreich	Medizinische und Chemische Labordiagnostik	
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija	Medicinska biokemija	
Slovensko	Klinická biochémia	
Suomi/Finland	Kliininen kemia/Klinisk kemi	
Sverige	Klinisk kemi	
United Kingdom	Chemical pathology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

KLINISK IMMUNOLOGI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien		
България	Клинична имунология Имунология	
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Klinisk immunologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Inmunología	
France		
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	
Italia		
Κύπρος	Ανοσολογία	
Latvija	Imunoloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Immunologie	
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Malta	Immunoloġija	
Nederland		
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Klinisk immunologi	
United Kingdom	Immunology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

PLASTIKKIRURGI

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	
България	Пластично-възстановителна хирургия	
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie plastique	
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	
Polska	Chirurgia plastyczna	
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

THORAXKIRURGI

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax	
България	Гръдна хирургия Кардиохирургия	
Česká republika	Kardiochirurgie	
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Thoraxchirurgie	
Eesti	Torakaalkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος	
España	Cirugía torácica	
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Thoracic surgery	
Italia	Chirurgia toracica; Cardiochirurgia	
Κύπρος	Χειρουργική Θώρακος	
Latvija	Torakālā ķirurģija	
Lietuva	Krūtinės chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie thoracique	
Magyarország	Mellkassebészet	
Malta	Kirurġija Kardjo-Toraċika	
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie	
Österreich		
Polska	Chirurgia klatki piersiowej	
Portugal	Cirurgia cardiotorácica	
România	Chirurgie toracică	
Slovenija	Torakalna kirurgija	
Slovensko	Hrudníková chirurgia	
Suomi/Finland	Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi	
Sverige	Thoraxkirurgi	
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	BARN- OCH UNGDOMSKIRURGI	
	Utbildningens minimilängd: 5 år	
Belgique/België/Belgien		
България	Детска хирургия	
Česká republika	Dětská chirurgie	
Danmark		
Deutschland	Kinderchirurgie	
Eesti	Lastekirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	
España	Cirugía pediátrica	
France	Chirurgie infantile	
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	
Latvija	Bērnu ķirurģija	
Lietuva	Vaikų chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	
Magyarország	Gyermeksebészet	
Malta	Kirurgija Pedjatrika	
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	
Portugal	Cirurgia pediátrica	
România	Chirurgie pediatrică	
Slovenija		
Slovensko	Detská chirurgia	
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	KÄRLKIRURGI	
	Utbildningens minimilängd: 5 år	
Belgique/België/Belgien	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde	
България	Съдова хирургия	
Česká republika	Cévní chirurgie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme	
Deutschland	Gefäßchirurgie	
Eesti	Kardiovaskulaarkirurgia	
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική	
España	Angiología y cirugía vascular	
France	Chirurgie vasculaire	
Ireland		
Italia	Chirurgia vascolare	
Κύπρος	Χειρουργική Αγγείων	
Latvija	Asinsvadu ķirurģija	
Lietuva	Kraujagyslių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie vasculaire	
Magyarország	Érsebészet	
Malta	Kirurġija Vaskolari	
Nederland		
Österreich		
Polska	Chirurgia naczyniowa	
Portugal	Cirurgia vascular	
România	Chirurgie vasculară	
Slovenija	Kardiovaskularna kirurgija	
Slovensko	Cievna chirurgia	
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

KARDIOLOGI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Cardiologie	
България	Кардиология	
Česká republika	Kardiologie	
Danmark	Kardiologi	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	
Eesti	Kardioloogia	
Ελλάς	Καρδιολογία	
España	Cardiología	
France	Pathologie cardio-vasculaire	
Ireland	Cardiology	
Italia	Cardiologia	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Κύπρος	Καρδιολογία	
Latvija	Kardioloģija	
Lietuva	Kardiologija	
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	
Magyarország	Kardiológia	
Malta	Kardjoloġija	
Nederland	Cardiologie	
Österreich		
Polska	Kardiologia	
Portugal	Cardiologia	
România	Cardiologie	
Slovenija		
Slovensko	Kardiológia	
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	
Sverige	Kardiologi	
United Kingdom	Cardiology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

GASTROENTEROLOGI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Gastro-entérologie/gastroenterologie	
България	Гастроентерология	
Česká republika	Gastroenterologie	
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie	
Eesti	Gastroenteroloogia	
Ελλάς	Γαστρεντερολογία	
España	Aparato digestivo	
France	Gastro-entérologie et hépatologie	
Ireland	Gastro-enterology	
Italia	Gastroenterologia	
Κύπρος	Γαστρεντερολογία	
Latvija	Gastroenteroloģija	
Lietuva	Gastroenterologija	
Luxembourg	Gastro-entérologie	
Magyarország	Gasztroenterológia	
Malta	Gastroenteroloġija	
Nederland	Leer van maag-darm-leverziekten	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Österreich		
Polska	Gastroenterologia	
Portugal	Gastrenterologia	
România	Gastroenterologie	
Slovenija	Gastroenterologija	
Slovensko	Gastroenterológia	
Suomi/Finland	Gastroenterologia/Gastroenterologi	
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi	
United Kingdom	Gastro-enterology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

REUMATOLOGI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	
Česká republika	Revmatologie	
Danmark	Reumatologi	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	
Eesti	Reumatoloogia	
Ελλάς	Ρευματολογία	
España	Reumatología	
France	Rhumathologie	
Ireland	Rheumatology	
Italia	Reumatologia	
Κύπρος	Ρευματολογία	
Latvija	Reimatoloģija	
Lietuva	Reumatologija	
Luxembourg	Rhumathologie	
Magyarország	Reumatológia	
Malta	Rewmatoloġija	
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	
Portugal	Reumatologia	
România	Reumatologie	
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	
Sverige	Reumatologi	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
United Kingdom	Rheumatology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

HEMATOLOGI

Utbildningens minimilängd: 3 år

Belgique/België/Belgien		
България	Трансфузионна хематология	
Česká republika	Hematologie a transfúzní lékařství	
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie	
Eesti	Hematoloogia	
Ελλάς	Αιματολογία	
España	Hematología y hemoterapia	
France		
Ireland	Haematology (clinical and laboratory)	
Italia	Ematologia	
Κύπρος	Αιματολογία	
Latvija	Hematoloģija	
Lietuva	Hematologija	
Luxembourg	Hématologie	
Magyarország	Haematológia	
Malta	Ematoloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Hematologia	
Portugal	Imuno-hemoterapia	
România	Hematologie	
Slovenija		
Slovensko	Hematológia a transfúziológia	
Suomi/Finland	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi	
Sverige	Hematologi	
United Kingdom	Haematology	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
ENDOKRINOLOGI		
Utbildningens minimilängd: 3 år		
Belgique/België/Belgien		
България	Ендокринология и болести на обмяната	
Česká republika	Endokrinologie	
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	
Eesti	Endokrinoloogia	
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	
España	Endocrinología y nutrición	
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	
Latvija	Endokrinoloģija	
Lietuva	Endokrinologija	
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	
Magyarország	Endokrinológia	
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		
Österreich		
Polska	Endokrynologia	
Portugal	Endocrinologia	
România	Endocrinologie	
Slovenija		
Slovensko	Endokrinológia	
Suomi/Finland	Endokrinologia/endokrinologi	
Sverige	Endokrina sjukdomar	
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
REHABILITERINGSMEDICIN		
Utbildningens minimilängd: 3 år		
Belgique/België/Belgien	Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
България	Физикална и рехабилитационна медицина	
Česká republika	Rehabilitační a fyzikální medicína	
Danmark		
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin	
Eesti	Taastusravi ja füsiaatria	
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
España	Medicina física y rehabilitación	
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Ireland		
Italia	Medicina fisica e riabilitazione	
Κύπρος	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
Latvija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna	
Lietuva	Fizinė medicina ir reabilitacija	
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Magyarország	Fizioterápia	
Malta		
Nederland	Revalidatiegeneeskunde	
Österreich	Physikalische Medizin	
Polska	Rehabilitacja medyczna	
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação	
România	Recuperare, medicină fizică şi balneologie	
Slovenija	Fizikalna in rehabilitacijska medicina	
Slovensko	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia	
Suomi/Finland	Fysiatria/fysiatri	
Sverige	Rehabiliteringsmedicin	
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

STOMATOLOGI

Utbildningens minimilängd: 3 år

Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		
Italia	Odontostomatologia (hasta el 31 de diciembre de 1994)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	NEUROPSYKIATRI	
	Utbildningens minimilängd: 5 år	
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie	
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	
Eesti		
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	
España		
France	Neuropsychiatrie	
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (hasta el 31 de octubre de 1999)	
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	
Latvija		
Lietuva		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Luxembourg	Neuropsychiatrie	
Magyarország		
Malta		
Nederland	Zenuw — en zielsziekten	
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko	Neuropsychiatria	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	HUD- OCH KÖNSSJUKDOMAR	
	Utbildningens minimilängd: 3 år	
Belgique/België/Belgien	Dermato-vénéréologie/dermato-venerologie	
България	Кожни и венерически болести	
Česká republika	Dermatovenerologie	
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme	
Deutschland	Haut — und Geschlechtskrankheiten	
Eesti	Dermatoveneroloogia	
Ελλάς	Δερματολογία — Αφροδισιολογία	
España	Dermatología médico-quirúrgica y venereología	
France	Dermatologie et vénéréologie	
Ireland		
Italia	Dermatologia e venerologia	
Κύπρος	Δερματολογία — Αφροδισιολογία	
Latvija	Dermatoloģija un venoroloģija	
Lietuva	Dermatovenerologija	
Luxembourg	Dermato-vénéréologie	
Magyarország	Bőrgyógyászat	
Malta	Dermato-venerejoloġija	
Nederland	Dermatologie en venerologie	
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Polska	Dermatologia i wenerologia	
Portugal	Dermatovenereologia	
România	Dermatovenerologie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Slovenija	Dermatovenerologija	
Slovensko	Dermatovenerológia	
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia/hudsjukdomar och allergologi	
Sverige	Hud- och könssjukdomar	
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	DERMATOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Dermatology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Dermatoloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Dermatology	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	VENEREOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary-medicine	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	RADIOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България	Радиобиология	
Česká republika		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Danmark		
Deutschland	Radiologie	
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie	
Ireland	Radiology	
Italia	Radiologia (hasta el 31 de octubre de 1993)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Électroradiologie	
Magyarország	Radiológia	
Malta		
Nederland	Radiologie	
Österreich	Radiologie	
Polska		
Portugal	Radiologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
TROPIKMEDICIN		
Utbildningens minimilängd: 4 år		
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Tropical medicine	
Italia	Medicina tropicale	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Trópusi betegségek	
Malta		
Nederland		
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska	Medycyna transportu	
Portugal	Medicina tropical	
România		
Slovenija		
Slovensko	Tropická medicína	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Tropical medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

BARN- OCH UNGDOMSPSYKIATRI

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Psychiatrie infanto-junvénile/Kinder en Jeugdpsychiatrie	
България	Детска психиатрия	
Česká republika	Dětská a dorostová psychiatrie	
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri	
Deutschland	Kinder — und Jugendpsychiatrie und — psychotherapie	
Eesti		
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική	
España		
France	Pédo-psychiatrie	
Ireland	Child and adolescent psychiatry	
Italia	Neuropsichiatria infantile	
Κύπρος	Παιδοψυχιατρική	
Latvija	Bērnu psihiatrija	
Lietuva	Vaikų ir paauglių psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie infantile	
Magyarország	Gyermek- és ifjúságpszichiátria	
Malta		
Nederland		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Österreich		
Polska	Psychiatria dzieci i młodzieży	
Portugal	Pedopsiquiatria	
România	Psihiatrie pediatrică	
Slovenija	Otroška in mladostniška psihiatrija	
Slovensko	Detská psychiatria	
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria/barnpsykiatri	
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri	
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

GERIATRIK

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien		
България	Гериатрична медицина	
Česká republika	Geriatrie	
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Geriatría	
France		
Ireland	Geriatric medicine	
Italia	Geriatria	
Κύπρος	Γηριατρική	
Latvija		
Lietuva	Geriatrija	
Luxembourg	Gériatrie	
Magyarország	Geriátria	
Malta	Ġerjatrija	
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatria	
Portugal		
România	Geriatrie şi gerontologie	
Slovenija		
Slovensko	Geriatria	
Suomi/Finland	Geriatria/geriatri	
Sverige	Geriatrik	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
United Kingdom	Geriatrics	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

MEDICINSKA NJURSJUKDOMAR (NEFROLOGI)

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien		
България	Нефрология	
Česká republika	Nefrologie	
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie	
Eesti	Nefroloogia	
Ελλάς	Νεφρολογία	
España	Nefrología	
France	Néphrologie	
Ireland	Nephrology	
Italia	Nefrologia	
Κύπρος	Νεφρολογία	
Latvija	Nefroloģija	
Lietuva	Nefrologija	
Luxembourg	Néphrologie	
Magyarország	Nefrológia	
Malta	Nefroloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Nefrologia	
Portugal	Nefrologia	
România	Nefrologie	
Slovenija	Nefrologija	
Slovensko	Nefrológia	
Suomi/Finland	Nefrologia/nefrologi	
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)	
United Kingdom	Renal medicine	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	INFEKTIONSSJUKDOMAR	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	
Česká republika	Infekční lékařství	
Danmark	Infektionsmedicin	
Deutschland		
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Infectious diseases	
Italia	Malattie infettive	
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	
Magyarország	Infektológia	
Malta	Mard Infettiv	
Nederland		
Österreich		
Polska	Choroby zakaźne	
Portugal	Infecciologia	
România	Boli infecțioase	
Slovenija	Infektologija	
Slovensko	Infektológia	
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/infektionssjukdomar	
Sverige	Infektionssjukdomar	
United Kingdom	Infectious diseases	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	SOCIALMEDICIN	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България	Социална медицина и здравен мениджмънт Комунална хигиена	
Česká republika	Hygiena a epidemiologie	
Danmark	Samfundsmedicin	
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen	
Eesti		
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική	
España	Medicina preventiva y salud pública	
France	Santé publique et médecine sociale	
Ireland	Public health medicine	
Italia	Igiene e medicina preventiva	
Κύπρος	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Santé publique	
Magyarország	Megelőző orvostan és népegészségtan	
Malta	Saħħa Pubblika	
Nederland	Maatschappij en gezondheid	
Österreich	Sozialmedizin	
Polska	Zdrowie publiczne, epidemiologia	
Portugal	Saúde pública	
România	Sănătate publică şi management	
Slovenija	Javno zdravje	
Slovensko	Verejné zdravotníctvo	
Suomi/Finland	Terveydenhuolto/hälsovård	
Sverige	Socialmedicin	
United Kingdom	Public health medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	KLINISK FARMAKOLOGI	
	Utbildningens minimilängd: 4 år	
Belgique/België/Belgien		
България		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	Клинична фармакология и терапия Фармакология	
Česká republika	Klinická farmakologie	
Danmark	Klinisk farmakologi	
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Farmacología clínica	
France		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	
Italia	Farmacologia	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Klinikai farmakológia	
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	
Nederland		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	
Polska	Farmakologia kliniczna	
Portugal		
România	Farmacologie clinică	
Slovenija		
Slovensko	Klinická farmakológia	
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	
Sverige	Klinisk farmakologi	
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

YRKES- OCH MILJÖMEDICIN

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Médecine du travail/arbeidsgeneeskunde	
България	Трудова медицина	
Česká republika	Pracovní lékařství	
Danmark	Arbejdsmedicin	
Deutschland	Arbeitsmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
España	Medicina del trabajo	
France	Médecine du travail	
Ireland	Occupational medicine	
Italia	Medicina del lavoro	
Κύπρος	Ιατρική της Εργασίας	
Latvija	Arodslimības	
Lietuva	Darbo medicina	
Luxembourg	Médecine du travail	
Magyarország	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)	
Malta	Mediċina Okkupazzjonali	
Nederland	Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde	
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin	
Polska	Medycyna pracy	
Portugal	Medicina do trabalho	
România	Medicina muncii	
Slovenija	Medicina dela, prometa in športa	
Slovensko	Pracovné lekárstvo	
Suomi/Finland	Työterveyshuolto/företagshälsovård	
Sverige	Yrkes- och miljömedicin	
United Kingdom	Occupational medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
	ALLERGISJUKDOMAR **Utbildningens minimilängd: 3 år**	
Belgique/België/Belgien		
България	Клинична алергология	
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	
España	Alergología	
France		
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	
Κύπρος	Αλλεργιολογία	
Latvija	Alergoloģija	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	
Malta		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	
Österreich		
Polska	Alergologia	
Portugal	Imuno-alergologia	
România	Alergologie şi imunologie clinică	
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Allergisjukdomar	
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

GASTROENTEROLOGISK KIRURGI

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen	
България		
Česká republika		
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		
Italia	Chirurgia dell'aparato digestivo	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Portugal		
România		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

NUKLEÄRMEDICIN

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde	
България	Нуклеарна медицина	
Česká republika	Nukleární medicína	
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin	
Deutschland	Nuklearmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική	
España	Medicina nuclear	
France	Médecine nucléaire	
Ireland		
Italia	Medicina nucleare	
Κύπρος	Πυρηνική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Médecine nucléaire	
Magyarország	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)	
Malta	Mediċina Nukleari	
Nederland	Nucleaire geneeskunde	
Österreich	Nuklearmedizin	
Polska	Medycyna nuklearna	
Portugal	Medicina nuclear	
România	Medicină nucleară	
Slovenija	Nuklearna medicina	
Slovensko	Nukleárna medicína	
Suomi/Finland	Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ klinisk fysiologi och nukleärmedicin	
Sverige	Nukleärmedicin	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
United Kingdom	Nuclear medicine	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

OLYCKSFALLSMEDICIN

Utbildningens minimilängd: 5 år

Belgique/België/Belgien		
България	Спешна медицина	
Česká republika	Traumatologie Urgentní medicína	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Emergency medicine	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Traumatológia	
Malta	Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza	
Nederland		
Österreich		
Polska	Medycyna ratunkowa	
Portugal		
România	Medicină de urgenţă	
Slovenija		
Slovensko	Úrazová chirurgia/urgentná medicina	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Accident and emergency medicine	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
KLINISK NEUROFYSIOLOGI		
Utbildningens minimilängd: 4 år		
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/klinisk neurofysiologi	
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
KÄK- OCH ANSIKTSKIRURGI (GRUNDUTBILDNING FÖR LÄKARE)		
Utbildningens minimilängd: 5 år		
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	
Magyarország	Szájsebészet	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund — Kiefer — und Gesichtschirurgie	
Polska	Chirurgia szczękowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	
România		
Slovenija	Maksilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset

TAND-, MUN-, KÄK- OCH ANSIKTSKIRURGI (GRUNDUTBILDNING FÖR LÄKARE OCH TANDLÄKARE)

Utbildningens minimilängd: 4 år

Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie	
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery	

▼M7

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdat examensbeviset
Italia		
Κύπρος	Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale	
Magyarország	Arc-állcsont-szájsebészet	
Malta	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia/oral och maxillofacial kirurgi	
Sverige		
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery	